Vyjádření školitele Dunstana R. Clarka k průběhu studia a k disertační práci

"An Exception to the Rule?
How ELF in academic settings may be an exception to the new conceptualisation of ELF as a mode of communication",
předkládané v roce 2025 na Ústavu lingvistiky

Hodnocení celého doktorského studia

Doktorské studium D. Clarka poznamenalo několik zásadních skutečností. Doktorandovým východiskem bylo univerzitní studium ve Velké Británii. To mělo aplikační, ale částečně i obecně lingvistické zaměření. S doktorandovým přesunem do ČR přišel i jeho zájem o češtinu a jeho „život s dvěma jazyky", což na jedné straně zvýšilo jeho jazykovou sensitivitu, ale na druhé straně mu rozkolísalo jazykové povědomí. Určitá znalost češtiny umožnila, aby byl přijat do české verze doktorského programu obecné lingvistiky (jeho první kontaktní email z 1.6. 2016, adresovaný vedení Ústavu lingvistiky, byl napsán česky). Vlastní průběh doktorského studia D. Clarka ovlivnilo značně to, že podstatná část studia a hlavně období empirického výzkumu připadly do období pandemie covidu-19. To vedlo k různým posunům v zaměření disertace. Negativní efekt mělo i to, že doktorand opustil výchozí vysokoškolské prostředí na ČVUT a pracovně se přesunul do prostředí středoškolského. Jeho přístup k odborným dovednostem a odborným výstupům ovlivnila i jeho činnost umělecká (píše poezii a prózu) a další aktivity úhrnem vedoucí k zájmové rozbíhavosti a nekoncentrovanosti. Plnění studijních povinností doktoranda bylo za celou dobu studia hodnoceno nejčastěji jako průměrné (B) nebo i podprůměrné (B-). V publikační oblasti se doktorand omezil na ojedinělé recenze (v časopise Slovo a slovesnost) a konferenční výstupy. Pozitivně lze hodnotit to, že téma své disertace učinil předmětem kursu, který jeden semestr vyučoval pro studenty programu ERASMUS na filozofické fakultě.

Celkové zhodnocení disertační práce

Téma doktorandovy práce, věnované angličtině jako lingua franca v akademickém prostředí, je nepochybně aktuální. Přístup k němu je originální v tom ohledu, že využívá teorii jazykového managementu. Pozoruhodné je zavedení pojmové dvojice propoziční a prezentační jazykový management a s ní spjaté pojmové dvojice propozičně motivovaná sebeoprava a prezentačně motivovaná sebeoprava. Tato konceptualizace by si zasloužila publikaci v nějakém prestižním odborném časopise, neboť je obohacením jak pro výzkum angličtiny jako lingua franca, tak pro samotnou teorii jazykového managementu. Cenné je to, že autor své poznatky založil na relativně široké empirické bázi, ačkoli empirický výzkum značně ztěžovalo to, že probíhal v období pandemie covidu-19 a v měsících následujících. Solidní teoreticko-metodologický a empirický potenciál Clarkova výzkumu je však pokažen prezentací výzkumu v disertaci. Zde jsou zjevné nedostatky jak na úrovni kompoziční, tak i jazykové a formální (typografické). Ačkoli byl doktorand na ně upozorňován už při předkládání předchozích textových verzí a některé odstranil, řada z nich zůstala a snižuje celkovou úroveň disertace.

Závěr

Celkově převažují v práci D. Clarka nad rysy negativními rysy pozitivní. Předběžně proto klasifikuji předloženou disertační práci jako „prospěl".

V Praze dne 8. 11. 2025 doc. Jiří Nekvapil